

broed der kinderen. niet kan immers niet geveerd worden om het broed
der kinderen voor de honddeken te wepen: dat is tegendeerde van het hnis.
Die kinderen bestraff Wij zo zeer en zijn te bestraffen; en toch wat hun hnis, het
hunne rechten, wat doet Wij ze gelden. Ja Israël mocht worden geshiet om 't god belofte
Doch niet die grove naam honddeken, maar honddeken: niet die naam die doet
geelken aan een en rein hatelijk gebroed, maar het gezeggele hnis die
dat begeerij en toch geduldij op de hand zijns meesters ziet: 'We zullen
die honddeken omdat ze vriendelijk vleien en streelen, en aandoenlijk hnis
len? Zal daarvan het broed der kinderen ontvoren worden, en den harde
Kans gegeven worden, dat kan niet! Of snou een weigering toch gene
volstrekke weigering: wil en weigeren van alle recht en aanspraak, en een
blootblagging dat alleen bintengonme goed hnis en lichte haas kon helpen: Laat
/ eerst de kinddeken verlaten worden, eerst de Heer ges bij: 'Wink dat eerst is
als bemoeidig is: De tyd der verdien is nu nog niet aannemelij: Ze zal eens
komen: en zijn niet de kinddeken zo laat van hun broed geveerd, dat zij het zelf
hebben afgedien? - En nu wat zegt nu de Sonneken medes op een ant-
woord dat verwaarloosde de smarten van haar kind op 't ydelheit. Is zij nu niet
verstomd en vleset? heeft zij nog medes en veromoge om iets te zeggen? De geest
het geboden leerde Heer oogenblikkelijk aangrijpen, wat heus zelf in dit heus
woord tot handvatel werd toegeloken. - met recht mag zij heus leven lang zich 't
wonderd hebben over dat schrandere dat stante antwoord hetwelk haar de geest
der genade. en de gebode heeft ingegeven; die in ons ont wan neer wij niet
weten wat Wij bidden zullen. - Die geest heeft dat gebode ten toingeheld als een voor-
beeld, waar de diepste uitmoet, die zich niet bij de Heer laat verstaan, gepaart
met het volste verhooven, dat alles van den Heer duist verwacht, gepaart gaat:
De vrouw klemt zich aan dat woord honddeken waarin iets van zijn teeder en liefdevol
hart doorst raat, en zeft: Ja Heer! doch de honddeken end:
Ja Heer! zo sprekt de uitmoet: Amen zeft ze op die verootmoedigend taal, zij
bringt zich onder die harde woorden: de Heer medes 't gelog hebben: Heer! ik
leut mij tot gee honddeken. - Heer medes beeld zich in dat diepdesheid
of grove denijg toch rechten geeft. - Hoe velen die lijden aan bikkelen onder het
lijden, hebben god te gans weder het hnis op, als men zeft dat ze zondars stin en
niet omlangen wat ze verdienen hebben: vooral indien men ze zeft dat ze lam-
pen behooven om zich zelve te kennen, en te brengen voor den Heer. - Odat wij
niet alleen onder gods ordeelen maas onder gods verootmoedigend
bestreffend woord vermolte! - Zij wordt eentins ^{veroorde} geveerd, doch wij worden kin-
deken des torens geheeten, zoolang wij gene kinddeken des hnis des zijn: het hnis
zijn wij vleesch, en walbaas voor het koningstien: zij wij wedsoom geveerd,
zijn genade ~~van~~ de heilgoedere, tenigmen zich bekeere: doch het eentins
gebied om dien schat die erve om dien geest der bekeering, blijft weg om rede men
niet eentins het ja Heer! op die harde prediking kan zeggen, men kan es reest
in uitmoet in rusten, maas men twist vlogeten de dat de Heer den nederige ge-
nade verleent. - Ja ja! Heer! alles want. doch, doch! dit is de gebied de heils
orde. Ja Heer maas er zijn ook Honddeken van thnis, en februari zij hnis-
geveerd niet aante met de heidere, toch litten zij onder dat tafel en en plaate
in hnis: en indien dan de verlatende en weldedige kinderen kon hnis
dan is het toch der honddeken deel, dan is het niet en onbillijk meien: Ja Heer
ik wil een honddeken zijn ik ben het. ~~maas~~ ik wil niet aan de tafel zitten deken

deren verdoringen, ik zie de rijke tafel voor hem, doch ik weet hoe het geest
 van die rijke tafel valt ook wat af voor de honden, en gij zult mij immer
 die plaats, die kinnel en broksten niet weigeren; de diepste vortuwend is geen
 verhandeling voor het krachtig geloof; de ziel die zich niet de eenigste vortuwend
 brijnt wetende alles onwonderlijk te zijn, zal het Heilige ~~in~~ gelyk grote vragen
 te verwachten en te ontvanger. - Toen antwoorde de Joods. Vrouw groot
 uw geloof, u geschiedde gelyk gij wilt. Hier is een ander. Jakobde niet los
 laant voor de Heere Regent. - Wilt en lof na zo harde taal nadat Strany
 en vortuwend spreken! O Vrouw! eene uitdrukking van heilige Vlyg
 de wer het vinder, van zulk een geloof op de goederen van het Heidenland.
 Zo groot als in liefde, zo groot als in vortuwend is. Neem wat aent geloof
 is toe gezegd. u geschiedde gelyk gij wilt. Neem het als een prijs; niet van
 uwe vortuwend liefde, dat de vortuwend eigen is; niet vortuwend die u als
 Landaalste part, maar als uwe geloofs, dewijl die niet gestrekte ~~te~~
 nimmer van mij ledig wede Keert. - De goederen des Heidenen zijn niet
 gemischt: er is geen onderscheid: de helpe is tot allen gekome. - Dit is de
 vortuwendheid die wij hebben, dat zo wij iets broden naar vortuwend wil thy
 ons verhoort. - O mensch! gij hebt in alle uwe smatten in vortuwend met
 dien zelfden Heiland te doe, die aent geloof vervulling heeft vortuwend.
 U dat geschiedde naar uw geloof. - In wat zulke vortuwend alleen, u geloof.
 vortuwend Heer, bid en vortuwend niet. Schijnt thy af te wylen, en te vortuwend
 wylen; zegt, Ja Heere! doch! - En haer Dochter werd gesond van
 die zelfde vortuwend: Zij vondt dat de Duivel ontgevaar was lag dat het
 kind op bed lag; Welke een vortuwend die alle smatten vortuwend. en ook
 nu weer dubbel de gave vandat kind deed genieten: Wat bron
 van zaligheid was er nu bovendien voor haer geopen. -
 Al de vortuwend der geboden, de vortuwend lang duurd, zo veel te groter was
 de vortuwend in het vortuwend. Laant ons dan niet haften maar volhard. -
 De tyd gaat snel voorby, het leven is kort, de eenigheid en vortuwend lang
 en daar toch zal de vortuwend vortuwend der geboden genoten worden: en het Ja
 Heere zal daar zijn. Amen. Hallelu Jah.

- De Tafel is toegedekt en nu worden alleen genudigd
- Wij zijn onderwerpen aan de Schrikhalpste smatten, en: dankbaantheit pasten.
- alle die reellenda geven geen leest op mededogen: genade moet bezeyd vortuwend.
- De Bron der daden der weldaam en goede vortuwend: o bange betoedeling. -
- Het uitspel ontchijnbare hande vanden Heer is wysheden en goedheid.
- Niets is in te ontvending, er is eene volheid.
- dat Ja Heere! doch: dese vortuwend in vortuwend is gepaakt met plesting
 op het geen god en vortuwend beloften vortuwend.
- U geloof is niet een juiche, ik bangere, doch het geen by die vortuwend
 is. het kennen en den vortuwend god t geen Jansig, het kennen
 van de natuur des Evangeliums is noodig, en daar heeft men
 vortuwend grond die het gelyk van vortuwend kan vortuwend.